

TOVERITAR

The State Historical Society

No. 5

Tiistaina Tammikuun 31 p.—Tuesday, January 31st.

1922—Kahdestoista Vuosik.

Neuvosto-Venäjän Naiset Työssä Nälkää Vastaan

Köyhällistön nainen on kaikissa kapitalistisissa maissa saanut tutustua kaameaan vieraaseen, nälkään siihen on tutustunut yhtä usein työmieskin. Mutta perheen taloudenhoitajana ja ravinnon valmistajana on köyhä perheen äiti velttänyt tuhannet tuskaiset hetket, miettien mitä perheelle pöytänsä panna. Monet harmaat hukset on syntynyt juuri näistä huolista. Kipeimmin on koskenut silloin, kun nälkäiset pienet suut lakkaamatta pyytävät leipää, eikä sitä ole antaa tai jos onkin, usein niukasti. Ja miten laskea pennokset, mitä ostaa ja mitä ostamatta jättää, että jäisi edes lapsille leipärahat. Nämä ovat tuttuja mietteitä työläiskodeissa. Useimmiten ne askartelee äidin alivoissa.

Venäjän proletaarinen nainen sai maistaa kurjuuden kukkuratkin kapitalistisen järjestelmän aikana. Suurkaupunkien työläisäidit saivat nähdä, miten katu nieli heidän lapsensa, turmeil ja kasvatti mieleisekseen sen tähden, että koti tarjosi valottomat, autiot seinät, isän ja äidin ollessa päivät työssä. Venäjän köyhällistön turtuttua Lokakuun suuressa vallankumouksessa luajasti peräsiimeen, muuttul köyhällistön naisen asema yhdellä iskulla. Tosin kyllä tiukkaakin tiukemman saarroa alaisena, yhtä mitaista ankaraa sotaa käyvänsä ei Neuvostovalta voinut järjestää sellaisia oloja, mitä olisi tahtonut, mutta pääasia kuitenkin proletariaatin elämässä muuttui ja sekin merkitsi suunnattoman paljon. Köyhällistö kohosi orjuutetusta asemastaan valtaa pitäväksi, isännäksi ja työläiseksi samalla kertaa.

Köyhällistön nainen tuli, ei ainoastaan muodolliseksi, siis paperilla, vaan tosiasiallisesti, tasa-arvoiseksi miehen kanssa. Hän itse pääsi järjestämään koko köyhällistön kanssa yhdessä olojaan. Proletariaatin vallassa olosta oli luonnollisesti seurauksena taloudelliset muuttokset niin tuotannossa, kuin tuotteiden jaossa. Kapitalistit eivät enää voineet imeä työläisten hikeä, eikä korjata tuon hien hintaa, tuotetta. Työläiset itse, asianomaisten elimien kautta harjoittivat tuotantoa ja hoitivat tuotteiden jakelun. Tuotanto palveli täydellisesti kulutusta. Kulutus oli tiukasti ja tarkasti laskettu ja säännösty. Tässä tuotteiden jaossa tulivat varsinaiset tuottajat, työläiset ensimmäille asetetuksi, kuten luonnollista kaikkein parhain ja oikeudenmukaisin järjestelmä edellyttää.

Vaikka tavaroita ja varsinkin elintarpeita oli maassa tavattoman vähän, jaettiin ne kuitenkin tiukan tasapuolisuudella. Työläiset ja siinä mukana työläisnaiset saivat leipänormin ja muut elintarvenormit sitä mukaa kun niitä löytyi maassa. V. 1918 oli leipänormi hyvin pieni suurimmassa osassa Venäjää. — Sitä se on noussut vähitellen niin että jos muuta elintarpeita olisi ollut riittävästi, olisi leipänormi riittänyt hyvin. Neuvosto-Venäjän työläiset saivat siis välttämättömyystarpeita sikäli kuin niitä oli maassa saatavissa. Jos täytyi kärsiä puutetta, oli se olojen vika eikä valitsevan järjestelmän ja hallituksen. Tästä olivat laajat työläisjoukot tietoisia. Ja siksi he, pyrkien tarmokkaasti järjestämään parempia oloja, tunsivatkin, että puolivälissä niihin

jo ollaan. Voimia ja kestävyyttä lisääntyi tästä tietoisuudesta. Neuvosto-Venäjällä julistettiin myöskin äitiys yhteiskunnalliseksi tehtäväksi ja naista tästä hyvitettiin. Hänen ravitsemisestaan ja hoitamisestaan pyrittiin pitämään huolta. Nainen tunsikin raskaista oloista huolimatta saaneensa hyvistä vuositasaisista kärsityistä vääryyksistä. Sen tähden työinto ja tarmo kasvoi moninkertaiseksi. Harrastus laajeni yhteiskunnan hyvinvointia käsitteväksi.

Tuli sitten tuo kauhea vieras, kato, useihin Neuvosto-Venäjän läänihin. Kato ei riistänyt elämismahdollisuuksia ainoastaan katonalaisten seutujen väestöltä. Koko Neuvostovalan alueella on väestön tämän vuoksi tyydyttävä paljon pienempään leipämäärään. Hirvittävät kärsimykset tulivat kymmenien tuhansien ihmisten osaksi. Ajatelkaamme katonalaisten seutujen äitejä! Miten ottavat lapset vastaan nälän? Riippuen äidin kaulassa, sylissä, hameissa itkien ja pyytien ruokaa. Sitä ei ole. Kuka voi kuvata äidin tuskan, äitien epätoivon kuunnellessaan lastensa valituksia, nähdessään heidän menehtyvän? Lukemattomat äidit eivät jaksakaan kestää noita tuskia. Epätoivon sokaisemina ovat he joukottaan hylänneet lapsensa, jättäen heidät oman onnensa nojaan, paeten itse jonkin. Epätoivo, kauhu sokaisi kymmenien tuhansien ajatukset. Talkausko ja muut pimeät mietteet alkoivat, kuten luonnollistakin, itää nälkäseudulla. Lapsen nälän kourissa, heitteille jätettyinä menehtyvät kurjuuteen ja pahisiin.

Nälkäseutujen naisten keskuudessa työskentely tuli Neuvosto-Venäjän kommunististen naisten voimia kysyväksi velvollisuudeksi. Puolueen keskukselliset ovat kaikkialla mobilisoineet naisia työhön nälkäseuduille. Pietarista on komennettu 20 naistoveria. Tähän yhteiskunnalliseen avustustoimintaan ajetaan vetää mahdollisimman suuret määrät syrjässä pyssyntyä työläis- ja talonpoikaista. Tämä toiminta tulee samalla muodostumaan soprimoiseksi kouluksi yhteiskunnallisen työskentelyn alalla. Venäläinen "Kommunistinainen" kirjoittaa asiasta seuraavaa: "Meidän naisosastojemme on mitä kiinteämmällä tavalla järjestettävä yhdessä kaikkien järjestöjen kanssa, jotka käyvät taistelua nälkää vastaan. Heidän tulee lähettää tarmokkaimpia tovereita nälkääkärsivien avustuskomiteoihin ja valita kuntiin kouluun. Jokaisessa tehtaassa, jokaisessa konepajassa ja kylässä, joissa muodostetaan paikallisia komiteoita, talonpoikien keskenäisiä avustuskomiteoita, kaikkiin laajojen keräämiskomiteoihin nälkääkärsiville, kaikkiin elintarve- ja muitten esineitten jakelukomiteoihin, kaikkiin ruokala- ja ravitsemispaikkoihin sanitäärilaitoksiin ja sairaaloihin — kaikkialle tulee nyt välttämättömästi johtaa työskentelemään köyhällistönä, joka vielä ei ole ollut järjestössä ja hänen rinnalleen tulee asettaa kykeneviä työl. talonpoikaista, jolla on jo joukuverran kokemusta ja joka voi antaa yhtä ja toista hyödyllistä käytännöllistä opetusta. Tarvitsee-

ko todistaa, ettei kukaan niin hyvin suoriudu ruokaloitten järjestämisessä kuin juuri työläis- ja talonpoikaisten. Tarvitsee todistaa, että juuri nyt, jolloin lasten koteihin ja lasten siirtoloihin lisääntyy kymmeniä ja satojatuhansia talonpoikaista, sinne tulee siirtää kokonainen armeija työläis- ja talonpoikaista ja erittäin työläisnaisia, joihin tulee nyt käytännössä ja teoissa osallistaa, että vain yhteiskunnallinen ravitseminen ja yhteiskunnallinen kasvatus voi vapauttaa työläis- ja talonpoikaista, ei vain nälkävuosien suurista vaikeuksista, vaan myöskin normaaliaikoina."

Missä muodossa esiintyy naisten toiminta nälkäkäsnyksessä? Ensimmäisenä esiintyy kaikkien parhaimpien voimien järjestäminen. Kiinteä yhteistoiminta kaikkien avustustoimintaa harjoittavien järjestöjen kanssa, sekä näihin järjestöihin tarmokkaimpien naisten sijoittaminen. Voidaan myöskin noudattaa maaseudulla käytännössä olevaa edustajakokousjärjestelmää. Pääasia on, että väestö tulee käytännössä näkemään tämän järjestämistyön tulokset, sekä että työläis- ja talonpoikaisten pohjakerrosten luottamus kasvaisi itse järjestötyöhön. Agitatioonin ja propaganda esiintyy varsin tärkeinä. Sen tulee kiinnittää työläis- ja talonpoikaisten huomio suoranaisesti osanottoon avustustyössä katon kohuissa seuduissa, samoin osanottoon itse avustustoiminnassa. Väestön tulee tutustua Neuvostovalan toimintoihin taistelussa nälkää, sekä sen seurauksia vastaan, samoinkin maaseudun tulee käytännössä tutustua yhteiskunnalliseen ruokintaan ja kasvatussuunnitelmiin.

Taloustehtävä vaatii osakseen tarmokkaimmat työläis- ja talonpoikaisten. Suunnattoman suuri merkitys on sillä, että elintarpeet tulee oikein ja huolessa säilytettyä, valmistettua ja jaettua. Paljon tärkeimpi on persoonallinen työ hätäikärsivien hyväksi, kuin esim. päiväpalkan luovuttaminen tarkoitukseen. Taistelu monia näitä seurauksia vastaan esiintyy hyvin tärkeinä. Sellainen on lasten keskuudessa esiintyvän prostituution vastustaminen, mikä tapahtuu pääasiassa edellä esitettyjen toimenpiteitten käytäntöön saattamisella. Samoin taistelu talkauskoja ja kaikenlaista pimeyttä vastaan. Tähän laajaan sivistykselliseen valistustyöhön on suunnattava työläis- ja talonpoikaisten huomio. Mukaan tulee vetää kaikki koulutyöntekijät, nuorisoliiton ja paikallisten kommunistiryhmien lisäksi. Työn voimaperäisyys tämän asian hyväksi tulee palauttaa moninkertaiseksi tavalliseen aikaan suoritettuun työhön nähden. "Kaikki hereille ja työhön viimeiseen meheen suakka. Kaikkien on tunnettava miljoonien ihmisten kiivet ja tuskat. Täytyy pakottaa ne, jotka elävät rauhasa, sekä verrattain hyvissä oloissa, olemaan ei ainoastaan levottomia tilanteen johdosta, vaan myöskin muuttaa heidän levottomuutensa todelliseksi avustustoiminnaksi". Sitä näistoveriemme huuto nälkäkäsnyksessä.

Neuvosto-Venäjän proletaarinen nainen on tarttunut reippaasti ja luo-molla raskaaseen tehtäväänsä. Naistoveriemme innostus on syyttävä ja

MAJAKKA

Verimeressä maailma kylpi,
sodan kauhut kansoja söi,
kentät hurmeiset kuoleman huokui,
teräspedot kun haavoja löi.
Rosvovaltojen uhrina hukkuu
ihmiselämää, vuosien työ.
Yli lakean Venäjänkin laski
sodan kauhuista karttunut yö.

Ylivoimien sorto kun kasvoi,
Venään työläisten tuskien vuo,
he nousivat sortoa vastaan,
iski murskaksi mähtäjat nuo.
Heräs unestaan uutehen päivään
lapset laajan Venäjän maan,
kulki uusille urille työmies
siellä vapaana kahleistaan.

Pyhän Moskovan torneista kellot
ylimaiden nyt julistaa:
Vain omalla voivat
orjat itsensä vapauttaa!
—Kuni majakka synkässä yössä
toivonsäteet se ympäri vie.
Sen johdolla sorretut luokat
löysi oikean taistelun tien.

(Kolmannelle Kansainväliselle.)

Kirj. Kaarlo Valli.